

et Forslag fremme i Udvalget, som gik noget i denne Retning, idet man nemlig foreslog, at det, som de kommunale Afgifter kom til at overskride et vist Procentbeløb af de Militæres Indtagelse, skulde udredes af Statskassen. Dette Forslag fik imidlertid kun ringe Tilslutning, idet man nemlig nærede nogen Frygt for, at der på ikke fra Kommunernes Side vilde blive anvendt tilbørlig Hensynsfuldhed med Hensyn til Ansættelsen af Statten, og de Betæneligheder, der vare knyttede til dette Hensyn, gjorde, at Forslaget blev taget tilbage. Man havde egentlig heller ikke nogen Betænelighed i Henseende til, at en Bestemmelse som den nu gjældende skulde ramme særdeles haardt, og det netop, fordi man gik ud fra, at navnlig Husleie var ikke lidt billigere i de øvrige Garnisonsbyer end i Kjøbenhavn. Jeg vil gjerne tro, det erde Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds, naar han udtalte, at der kan findes enkelte Steder, hvor Leilighederne kunne være ligesaa dyre eller maaske dyrere end i Kjøbenhavn — en Sammenligning vil jo i alt Fald være meget vanskelig at anstille, fordi det ikke er let at klassificere Leilighederne og sige, at en Leilighed af den og den Bestaffenhed er i den og den Pris — men naar man ser hen til Udviklingen i Garnisonsstederne rundt omkring i Landet, gaa jo Klagerne i en anden Retning, den nemlig, at Værdien af Grundeidendommene er i Aftagende, og forsaavidt dette er rigtigt, maa det deraf være indlysende, at ogsaa Leilighedernes Pris maa synke i samme Forhold, selv om forbigaaende Omstændigheder undtagelsesvis kunne virke i en noget anden Retning. Jeg skal derfor fremdeles anbefale, at følge Mindretallet, som jo kun er en Dreiedel af Udvalget, men vi have jo før haat Exempler paa, at et Mindretalsforslag er blevet godkendt her i Thinget om ikke ved 2den — saa ved 3die Behandling. Men naar vi her have truffet en Afgjærelse, vil jeg rigtignok ikke følge det erede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds i at anbefale, at vi til næste Aar skulle gjøre den om igjen.

Ordføreren: Jeg vil kun gjøre den korte Bemærkning, at jeg agter at stemme for det Forslag, der er stillet af Flertallet under Nr. 4. Jeg mener nemlig, at de Grunde, som Flertallet har anført, ere ret fyldestgjørende for, at de Militære i Garnisonsbyer komme ind under en ligelig Skatteansættelse, hvad der paa sine Steder jo vil sige det Samme som en ikke ubetydelig Moderation i deres nuværende Skatteydelse. Jeg tør imidlertid tilføje, at en saadan Moderation allerede i flere Tilfælde er bleven udvist mod Militære, og jeg tror, at de Militære selv ville anerkjende, at man i Almindelighed har været tilbøielig til at ansætte dem i Skat saa lavt, som det paa nogen Maade har været muligt. Naar det nu her foreslaas at sætte et bestemt Maximum for deres

Skatteydelse, da kan jeg ikke finde, at der egentlig er noget Uretfærdigt deri, og da nærmest af den Grund, at det ikke kan negtes, at Byens almindelige Indtagelse anvendes i flere Retninger til saadanne Formaal, som den, der ifølge Ordre opholder sig undertiden endogsaa kun midlertidigt paa et Sted, dog kun i meget indskrænket Omfang og til en vis Grad slet ikke har den fulde Interesse for eller Nytte af. Jeg tror, at denne Betragtning har faaet forøget Gyldighed, efterat vi ved Loven af 11te April 1863 om Kjøbstædernes Matrifisering have faaet fixeret Grundeidendomsfalterne. Derved er der nemlig faldet en betydelig større Andel end tidligere af Skatteindtagten over paa Formues- og Leiligheds-Bestaffningen, medens tidligere en større Del Kommuneudgifter udrededes af Grundeidendommene; disse have særlig Udgifter til visse faste Institutioner, der nærmest angik og vare af Interesse for det gamle Borgerkab, om jeg saa maa sige. Jeg mener altsaa, at saadanne Mænd, der saa midlertidigt, som det i Reglen er Tilfældet med Militære, ere interesserede i og bosiddende i Byerne, kan der vel være nogen Grund til at fritage for en Del af de Byrder, som den øvrige Del af Byernes Befolkning bør afholde. — Jeg vil derfor stemme for Forslaget under Nr. 4.

Ordføreren: Hvad angaar de Forslag, der ere stillede af den høitærede Krigsminister, da ere disse jo bleve saa udsærligt motiverede af ham, at jeg kan henholde mig dertil. Der staa egentlig kun tilbage for mig at ytre mig om to af de stillede Forslag. Hvad Flertallets Forslag under Nr. 4 angaar, da tilstaa jeg, at jeg er bleven meget overrasket ved den Modstand fra forskjellige Sider, som dette Forslag har mødt, og jeg kan egentlig ikke forstaa de Herrer's Motivering mod Forslaget. Jeg synes nemlig, at det Meste af hvad der er blevet fremsat fra de Herrer's Side mod Forslaget, egentlig slet ikke rammer Spørgsmaalet. Spørgsmaalet her er, at vi have visse Embedsmænd, som lønnes paa samme Maade, men ikke saaledes som andre Embedsmænd sidde fast hver i sit Embede i en bestemt By i Landet, idet de tvertimod kunne forflyttes og virkelig ogsaa forflyttes ofte med korte Mellemrum. Naget de saaledes kunne blive beordrede hen til Steder, hvor de bebyrdes forskjelligt og stærkere end paa det Sted, hvor de hidtil have opholdt sig, vedbliver deres Løn dog at være den samme, og tænker man sig, at der her mange Gange kan være Tale om Mænd med 5—600 Rd. i Løn, saa er det ingen Ubetydelighed for dem, om de komme til at give 5—6 pCt. i Skat, eller om de kunne slippe med 1½—2 pCt. Det forekommer mig klart, at det er urigtigt, naar man gaar ud fra, at disse Mænd's Lønning bør være den samme, hvorsomhelst de opholde sig, saa at lade det afhænge af Forholdene paa det Sted, hvorhen